

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobce: **J. R.**
zastoupen advokátem JUDr. Josefem Sedláčkem st.
sídlem Starobranská 327/4, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

za účasti: **M. R.**
zastoupena advokátkou Mgr. Danou Libochowitzovou
sídlem 17. listopadu 342, 530 02 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MZE-24090/2024-12126, sp. zn. MZE- 6748/2024
z 25. 3. 2024

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci a napadené rozhodnutí.

1. Jádrem sporu je otázka, zda žalobce (jakožto spoluvlastník pozemků, jichž se věc týká) měl být účastníkem řízení o provedení aktualizace evidence půdy podle užívatelských vztahů, vedeného Státním zemědělským intervenčním fondem (dále „Fond“) dle § 3g odst. 8 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, pod sp. zn. 16/665/EPU/2/0047589.
2. Toto řízení zahájil Fond z vlastního podnětu z důvodu zjištěných pochybností týkajících se správnosti údajů v evidenci půdy u vyjmenovaných dílů půdních bloků (dále „DPB“), o čemž vyrozuměním z 16. 11. 2016 informoval nejprve osobu zúčastněnou na řízení, žalobcovu bývalou manželku, jakožto spoluvlastnici dotčených pozemků a jejich užívatelku dle evidence půdy. Zároveň jí Fond uložil, aby mu předložila písemnou dohodu odstraňující rozpor ohledně užívání zemědělské půdy a doklad prokazující právní důvod jejího užívání. Jako další účastník řízení byl ve vyrozumění označen žalobce. Následně Fond informoval o zahájení řízení vyrozuměním z 23. 11. 2016 také žalobce; jako další účastnice byla ve vyrozumění označena jeho bývalá manželka. Z oznámení neplyne pro žalobce žádná povinnost, Fond mu pouze oznamuje zahájení řízení z moci úřední. Další procesní kroky Fond činil již jen vůči nynější osobě zúčastněné na řízení jakožto jediné účastnici správního řízení.
3. Dne 26. 1. 2017 požádal žalobce Fond o stanovisko, zda je účastníkem řízení, či nikoliv. Fond zareagoval dopisem ze 17. 2. 2017, podle něž vzhledem k tomu, že jde o řízení zahájené z moci úřední za účelem úpravy hranic stávajících dílů půdních bloků evidovaných na osobu zúčastněnou, žalobce účastníkem řízení není. Po dalších procesních úkonech vydal Fond 20. 12. 2023 o této skutečnosti usnesení č. j. SZIF/2023/0824025. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, v němž namítal, že odůvodnění Fondu je neurčité, rozporuplné a nesrozumitelné.
4. Žalovaný v rozhodnutí napadeném žalobou uvedl, že Fond při zahájení řízení označil dva účastníky řízení, a to jak v systému evidence půdy evidovanou osobu zúčastněnou, tak i žalobce. V řízení zahájeném dle § 3h zákona o zemědělství (ve kterém se přiměřeně postupuje dle § 3g odst. 8 téhož zákona), se z moci úřední upravuje hranice DPB, a to na základě zhotovených ortofotomap, ze kterých vyplývá skutečné hospodaření na DPB tak, aby stav odpovídal i zákresu v evidenci půdy LPIS. Účastníkem takového řízení je z podstaty věci zapsaný uživatel, a případně uživatel sousedního DPB, pokud je zřejmé, že při užívání DPB dochází ke kolizi se sousedním DPB. Fond proto pochybil, když účastníkem povolal žalobce, jelikož ten nebyl dotčen postupem Fondu na svých právech. Nebyl totiž ani zapsaným uživatelem, ani uživatelem kolizním. Své pochybení však v řízení napravil vydáním přezkoumávaného usnesení. Je proto nutno vyjít z právní věty rozsudku NSS 3 As 8/2005, č. 825/2006 Sb. NSS ze 7. 12. 2005, dle níž „[ú]častníkem správního řízení se nestává ten, s kým správní orgán nesprávně jako s účastníkem řízení jednal. Vyjde-li taková vada najevo až po podání odvolání tím, s kým správní orgán prvního stupně nesprávně jednal jako s účastníkem řízení, odvolací správní orgán zamítne jeho odvolání podle § 60 správního řádu jako nepřijatelné.“ Nadto žalovaný konstatoval, že žalobce není daným usnesením nikterak dotčen na svých právech, neboť rozhodnutí o aktualizaci evidence půdy dle § 3g zákona o zemědělství sice předurčuje výsledek rozhodování o poskytnutí dotace, ta však může být poskytnuta pouze uživateli pozemku. Navíc řízení o aktualizaci evidence půdy řeší v případě

řízení sporného spor dvou (či více) uživatelů, zatímco práva vlastníků pozemků, kteří nechtějí být jako uživatelé sami zapsáni, nejsou předmětem řízení.

2. Průběh soudního řízení.

5. Žalobce v žalobě nejprve podrobně popsal průběh správního řízení, včetně své argumentace obsažené v odvolání proti usnesení Fondu a včetně jejího vypořádání žalovaným v napadeném rozhodnutí, a to bez jakékoli vazby na následující žalobní body. Až poté následuje část označená jako „Správní žaloba“, v níž zformuloval konkrétní a takto výslovně označené žalobní body.
6. Žalobce předně považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se nevypořádal se všemi odvolacími námitkami. Mimo to zpochybnil závěr žalovaného, dle kterého v řízení o vedení evidence půdy, jehož účelem je ověřování údajů pro dotační řízení, nejsou aktualizací evidence půdy dotčena práva vlastníka daného pozemku. Takový závěr dle žalobce nemá oporu ani v zákoně o zemědělství, ani v občanském zákoníku.
7. Žalobce dále namítl, že žalovaný sice uvedl, že žalobce není účastníkem řízení dle § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ale již neposoudil jeho možné účastenství dle § 27 odst. 1 písm. a) a b) správního řádu.
8. Žalobce se stále domnívá, že měl být účastníkem řízení, jelikož vlastník půdy má právo na ochranu proti veškerým zásahům do všech atributů vlastnického práva, a má tak i právo na to, aby jako uživatel jeho půdy nebyla ve státě vedené evidenci zapsána osoba, která nedisponuje platným právním důvodem užívání. Bez vlastníkovy právního jednání nemůže být v evidenci půdy nikdo zapsán. Evidence půdy je navíc závazným podkladem pro dotační řízení, a vlastníkovu nelze upřít právo, aby bránil zneužívání svého vlastnictví k neoprávněnému čerpání dotace na základě nesprávně vedené evidence půdy. Žalovaný nadto nevzal v úvahu § 28 odst. 1 správního řádu obsahující vyvratitelnou domněnku, že účastníkem řízení je osoba, která to o sobě tvrdí, není-li prokázán opak.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nesouhlasil s námitkou nepřezkoumatelnosti svého rozhodnutí, neboť žalobce nikterak nespécifikoval, jaké odvolací námitky nebyly vypořádány. Žalovaný připomněl, že v napadeném rozhodnutí odkázal na existující judikaturu zdejšího soudu, která již otázku účastenství žalobce ve věci řešila (rozsudky 5 A 131/2020 z 15. 9. 2023 či 6 A 92/2023 z 23. 11. 2023).
10. Žalovaný shrnul, že správní řízení o aktualizaci evidence půdy dle § 3g zákona o zemědělství je postaveno na principu provedení nebo naopak neprovedení aktualizace evidence půdy podle uživatelských vztahů, což se dotýká práva jednotlivých fyzických či právnických osob provozujících zemědělskou výrobu užívat zemědělské pozemky. Toto řízení slouží specificky pro účely poskytování dotací a odepření zaevidování pozemku by vedlo k tomu, že žadateli následně nebude dotace poskytnuta. Proto kdo není evidován jako uživatel v evidenci půdy, nemůže pobírat dotace, i kdyby na půdě jinak řádně hospodařil, ale zároveň platí, že musí danou plochu obhospodařovat. Z toho důvodu se řízení o provedení či neprovedení změny v evidenci půdy dotýká pouze práv a povinností uživatelů zemědělských pozemků. Žalobce coby vlastník pozemku tak nebyl nijak zkrácen na svých právech, jelikož evidence půdy na jeho práva nemá žádný vliv; Fond nemá pravomoc je autoritativně řešit.
11. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření stručně uvedla, že žalobce v žalobě pouze opakuje námitky vznesené již ve správním řízení a vyvrácené soudními rozhodnutími, na

něž žalovaný odkázal v napadeném rozhodnutí. Přestože žaloba nesměřuje k otázce prokázání právního důvodu užívání a faktického užívání pozemků ke dni zahájení řízení, osoba zúčastněná na řízení sdělila, že pozemky jsou předmětem nevypořádaného společného jmění manželů, jelikož žalobce je nabyt za trvání manželství ze společných prostředků.

3. Posouzení věci soudem.

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
13. Soud rozhodl bez nařízení jednání, jelikož žalobce s tímto postupem i přes poučení soudem nevyslovil nesouhlas a žalovaný s ním ve vyjádření k žalobě výslovně souhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS 9 Afs 8/2008, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009).
14. Úvodem právního hodnocení soud předesílá, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Žalobce dovozuje tuto vadu z toho, že žalovaný nevypořádal všechny odvolací námítky, ale nespecifikoval ani jednu z nich. Zkopírování několika stran odvolání do textu žaloby nelze za takovou specifikaci považovat, jelikož soud není povinen, ale ani oprávněn dotvářet za žalobce jeho argumentaci (např. rozsudek rozšířeného senátu NSS 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS z 24. 8. 2010). K takto neurčitému žalobnímu bodu proto soud jen obecně podotýká, že žalovaný zareagoval na všechny žalobcovy zásadní odvolací námítky, ať už se týkaly průběhu řízení nebo tvrzeného dotčení jeho práv, a z napadeného rozhodnutí je zřejmé, proč žalobcova odvolací argumentace neobstála. Toto vypořádání zahrnuje mimo jiné odkazy na rozsudky NSS 7 As 68/2020 a 7 As 69/2020 ze 7. 10. 2020, které sice posuzovaly výsledek řízení podle § 3g odst. 1 až 6, a nikoli odst. 8 zákona o zemědělství, avšak vycházely ze stejných skutkových okolností sporu mezi žalobcem a jeho bývalou manželkou a jejich východiska lze aplikovat také na nynější věc. Totéž lze říci také o rozsudku zdejšího soudu **5 A 131/2020** z 15. 9. 2023, na nějž žalovaný také odkázal a z nějž soud v nynější věci do značné míry vychází.
15. Podstatou věci je otázka, zda měl žalobce postavení účastníka řízení o aktualizaci údajů evidence půdy vedeného Fondem z úřední činnosti podle § 3g odst. 8 zákona o zemědělství.
16. Je třeba předeslat, že zákon o zemědělství, který představuje zvláštní zákon, nevymezuje okruh účastníků řízení, a proto je zapotřebí aplikovat obecnou úpravu obsaženou v § 27 správního řádu. Podle tohoto ustanovení *účastníky řízení jsou a) v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu; b) v řízení z moci úřední dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají* (odst. 1). *Účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech* (odst. 2).
17. Evidence využití půdy podle § 3a odst. 1 zákona o zemědělství slouží k ověřování správnosti údajů uvedených v žádosti, jejichž předmětem je dotace podle § 3 odst. 5 písm. a) zákona o zemědělství, ke kontrolám plnění podmínek poskytnutí dotace, pro evidenci ekologického

zemědělství, pro evidenci ovocných sadů, pro evidenci pěstování geneticky modifikované odrůdy (§ 2i), pro uplatnění nároku na vrácení spotřební daně, pro evidenci pěstování máku setého a konopí a pro evidenci území určeného k řízeným rozlivům povodní. Zdejší soud v rozsudku 18 A 8/2020 z 3. 2. 2021 vyložil, že „[e]vidence zemědělské půdy podle užívatelských vztahů je tedy určitým záznamem zákonem stanovených informací o půdních blocích, jenž slouží ke zjednodušení a urychlení poskytování dotací a kontrole jejich plnění, a to tím, že správní orgán při poskytování dotací vychází z informací, které jsou do této evidence zapsány na základě průkazných dokladů předložených příslušnou osobou.“

18. Podle § 3h zákona o zemědělství ve znění účinném v době zahájení řízení (16. 11. 2016) *Fond nejméně jednou za 5 let ověřuje vybrané údaje evidence půdy a evidence ekologicky významných prvků na základě ortofotomap, zhotovených na základě leteckých měřických snímků* (odst. 1). *Je-li nezbytné na základě ověření podle odstavce 1 provést změnu údajů v evidencích, provede se taková změna ve vzájemné součinnosti Fondu a dotčených uživatelů postupem podle § 3g odst. 8* (odst. 2).
19. Podle § 3g odst. 8 zákona o zemědělství v tomtéž znění *Fond může na základě vlastního zjištění nebo na základě podnětu ministerstva nebo jiného orgánu veřejné správy zahájit postup vedoucí k aktualizaci evidence půdy, popřípadě k úplnému vynětí z evidence půdy; takový postup Fond zahájí vždy, podá-li o to žádost vlastník pozemku, na němž se nachází díl půdního bloku. Fond vyzve dotčené uživatele k písemnému vyjádření ve lhůtě jím stanovené, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy. Odstavce 2 až 7 se vztahují na aktualizaci evidence půdy, popřípadě na úplné vynětí z evidence půdy, podle tohoto odstavce přiměřeně. Právní účinky změny v evidenci půdy provedené na základě tohoto odstavce nastávají dnem následujícím po dni, kdy Fond zahájil postup podle tohoto odstavce, nebo jestliže ze zjištěných důkazů nevyplývá, že nastanou později. Novelou č. 208/2019 Sb., účinnou od 1. 1. 2020, bylo toto ustanovení změněno, avšak podle přechodných ustanovení této novely se zahájená řízení dokončí dle zákona ve znění před danou novelou.*
20. Povahou aktualizace evidence podle § 3g zákona o zemědělství se správní soudy zabývaly již mnohokrát. Z této judikatury vyplývá, že aktualizace evidence má místo tehdy, pokud je vzhledem ke konkrétním, zejména skutkovým okolnostem uváděn stav evidence a zapsaných uživatelů do souladu s realitou. Řízení podle § 3g odst. 8 je přitom třeba odlišit od řízení podle § 3g odst. 1 až 6 zákona, které se zahajuje na základě toho, že uživatel ohlásí Fondu změnu některé skutečnosti zaznamenané v evidenci půdy, např. změnu průběhu hranice DPB, změnu uživatele DPB či ukončení jeho užívání. Jde o dvě odlišná řízení s odlišným předmětem.
21. Domáhá-li se zemědělec zápisu do evidence půdy oproti jinému již zapsanému uživateli, postupuje se dle § 3g odst. 1 až 6 zákona o zemědělství (srov. rozsudek NSS 3 As 187/2014 z 9. 7. 2015 či 2 As 20/2016 z 22. 3. 2016). Zákon o zemědělství v § 3g odst. 2 dokonce přímo uvádí, že se postupuje dle § 141 odst. 4 správního řádu, který upravuje sporné řízení. V případě rozporu mezi dvěma uživateli, kteří se domáhají zápisu do evidence půdy, má výsledek řízení dopad do práv obou těchto uživatelů, jelikož takové rozhodnutí předurčuje výsledek rozhodování o poskytnutí dotace (srov. rozsudek zdejšího soudu 11 Ca 143/2008-35, č. 980/2006 Sb. NSS z 30. 4. 2009). Pouze v případě, že by se vlastník sám domáhal zápisu do evidence proti jinému uživateli, by byl účastníkem řízení. Nikoliv však z titulu vlastnictví pozemku, ale z titulu ohlašovatele změny uživatele pozemku. V případě řízení dle § 3g odst. 8 zákona o zemědělství je však situace odlišná. V tomto řízení totiž nejde o spor mezi dvěma

zemědělci, kteří se domáhají změny zápisu. Jak plyne z citovaného ustanovení, jeho předmětem je kontrola a zajištění souladu evidence se skutečností.

22. Nyní posuzované řízení zahájil Fond z moci úřední na základě vlastního podnětu, a ani žalobce netvrdí, že by se v něm domáhal zápisu sebe sama jako uživatele sporných DPB do evidence. Stejně jako v případě řízení dle § 3g odst. 1 až 6 zákona o zemědělství není vlastník pozemku účastníkem řízení jen z titulu svého vlastnického práva, jelikož ze samotného zápisu odlišné osoby, jakožto uživatele, vlastníku neplynou žádná práva ani povinnosti. V řízení dle § 3g odst. 8 zákona o zemědělství nezasáhne povolení či nepovolení zápisu jiné osoby jako uživatele do evidence do práv vlastníka pozemku. Ať už totiž bude do evidence půdy zapsán kdokoliv (osoba odlišná od vlastníka), vlastník bude stále vlastníkem daného pozemku a zároveň nebude oprávněn k čerpání dotace, jelikož ji může čerpat pouze uživatel zapsaný do evidence půdy. Z toho plyne, že výsledek posuzovaného řízení není způsobilý žalobci založit, změnit či zrušit jeho práva nebo povinnosti či deklarovat, že určité právo má nebo nemá. Tyto skutečnosti žalovaný žalobci v napadeném rozhodnutí vysvětlil (zejména na jeho straně 5), a ačkoli výslovně neuvedl, proč žalobce nemůže být účastníkem řízení podle § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu, tyto důvody z jeho argumentace jasně vyplývají [účastenství dle písmene a) pak pojmově vůbec nepřichází v úvahu, jelikož řízení nebylo zahájeno na ničí žádost].
23. Pokud jde o účastenství podle 27 odst. 2 správního řádu, nestačí jakákoliv intenzita dotčení práv nebo povinností dané osoby, ale musí se jednat o dotčení přímé. Nepostačí tak dotčení nepřímou prostřednictvím jiné právní skutečnosti, do které se obsah rozhodnutí příslušného správního orgánu promítne a která se teprve postavení dotčené osoby přímo dotkne. Rozhodnutím, ke kterému se váže možnost přímého dotčení práv nebo povinností dotčených osob, je přitom zřejmě rozhodnutí, kterým by z hlediska jeho účelu a cíle, pro které bylo zahájeno, řízení mělo skončit, a to podle toho, zda se jedná o řízení o žádosti nebo z moci úřední.¹ Jedná-li se o řízení o žádosti, potom z pohledu žadatele půjde o rozhodnutí, kterým se této žádosti plně vyhová, a jedná-li se o řízení z moci úřední, potom z pohledu příslušného správního orgánu půjde o rozhodnutí o uložení povinnosti nebo o odnětí práva.² Vzhledem k účelu řízení o evidenci půdy, jak byl nastíněn výše, je zřejmé, že vlastník, který není v evidenci zapsán jako uživatel půdy, a nemůže proto žádat o poskytnutí dotace, a ani o tento zápis nežádá, nemůže být na svých právech výsledkem řízení podle § 3g odst. 8 zákona o zemědělství přímo dotčen.
24. Žalobce rovněž s poukazem na § 28 odst. 1 správního řádu namítá, že v pochybnostech s ním mělo být jednáno jako s účastníkem řízení. Dle tohoto ustanovení platí, že za účastníka řízení bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že jím je, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení, jež se oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení bylo rozhodováno, a ostatní účastníci se o něm vyrozumí. Postup podle předchozí věty nebrání dalšímu projednávání a rozhodnutí věci. Výkladem pojmu „pochybnosti“ se zabýval NSS v rozsudku 2 As 8/2008–39, č. 1657/2008 Sb. z 19. 5. 2008, kde uvedl, že pochybnosti především nemohou být dány tam, kde je otázka účastenství určité osoby řešena výslovně přímo v zákonném ustanovení, a není proto třeba provádět jakékoli právní hodnocení věci nad rámec prosté aplikace normy. V případě opačném, a dále

¹ Srov. Potěšil, L. – Hejč, D. – Riegel, F. *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 148.

² Srov. Vedral J. *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: Bova Polygon, 2012, s. 330 a 332.

vždy, kdy je pro vyhodnocení otázky účastenství nutno provést jakékoli skutkové šetření, jde již o odstraňování nejistoty, a pochybnosti tedy existují. Vzhledem k výše popsanému zásadnímu významu určení okruhu účastníků správního řízení pro zákonnost jeho dalšího průběhu je však nutno případy, kdy usnesení vydáváno nebude, vážit s maximální obezřetností a spíše zdrženlivě; ve sporných případech je lépe postupovat cestou poskytnutí větší ochrany potenciálních práv osoby, která se účastenství domáhá, tedy vydat usnesení.

25. V posuzované věci, přestože skutečnost, že žalobce není účastníkem řízení, vyplývala ze zákona, a prvostupňový správní orgán nemusel doplňovat skutková šetření, nejednalo se o otázku triviální, zákonem výslovně upravenou, proto dle názoru zdejšího soudu pochybnosti o účastenství existovaly, a to obzvlášť s přihlédnutím k postupu Fondu na počátku řízení, kdy označil žalobce za jeho účastníka. Soud však již nesouhlasí s žalobcem, že s ním měl prvostupňový správní orgán jednat po celou dobu řízení jako s jeho účastníkem. Existovaly-li pochybnosti, měl Fond postupovat dle § 28 odst. 1 správního řádu a o účastenství žalobce rozhodnout usnesením, proti kterému by se žalobce mohl bránit odvoláním (§ 28 odst. 2 správního řádu). Fond o účastenství žalobce sice nejprve nerozhodl, ale pouze mu 17. 2. 2017 zaslal prostý přípis se sdělením, že jej za účastníka řízení nepovažuje. Avšak v důsledku odvolání žalobce, které se týkalo podjatosti úředních osob, se žalovaný ve svém rozhodnutí č. j. 67128/2020-MZE-11121 z 19. 12. 2020 vyjádřil i k povinnosti Fondu vydat rozhodnutí o účastenství žalobce. Fond následně své procesní pochybení napravil, a to právě vydáním nyní přezkoumávaného usnesení.
26. Nakonec soud podotýká, že předmětem napadeného rozhodnutí je toliko posouzení otázky, zda je žalobce účastníkem daného řízení. Soud proto nemůže přezkoumávat jiné kroky Fondu v řízení, např. jak měl Fond rozhodnout či obecně postupovat vůči nynější osobě zúčastněné na řízení.

4. Závěr a náklady řízení.

27. Žalovaný nepochybil, když zamítl žalobcovu odvolání proti usnesení Fondu, podle něž žalobce není účastníkem řízení o aktualizaci údajů evidence půdy dle §3g odst. 8 zákona o zemědělství. Z žádných žalobcem vznesených námitek totiž nevyplývalo, že by byl tímto řízením přímo dotčen na svých právech a povinnostech či že by mu takováto práva nebo povinnosti měly v důsledku daného řízení vzniknout nebo se deklarovat. Navíc přímo z dikce zákona o zemědělství vyplývá, že smyslem řízení dle § 3g odst. 8 je vedení řízení s uživateli půdy, kteří mohou být následně adresáti poskytovaných dotací. Takovýmto adresátem však nemůže být osoba, která není jako uživatelka půdy zapsaná a ani o tento zápis neusiluje, přestože je vlastnící dotčených pozemků. Jelikož soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
29. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu jeho nákladů, jelikož jí soud neuložil žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by odůvodnily odlišný postup (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz v rámečku Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Praha 26. srpna 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu